

жонто виждамы, напипвамы или ты осѣщамы
нѣкакъ като допиратъ до насъ.

Твърдытъ тѣла иматъ голѣмъ тежина,
жидкытъ иматъ по-малко, и течнытъ еще
по малко.— Ковчегътъ или ракличката въ
коѣто държишь дрехытъ си, е тежка;
камъкъ равенъ съ ракличкѣтъ ти е мно-
го по-тежъкъ.— Кѣщата е по-голѣма
отъ раклѣтъ ти, а земята е еще по-го-
лѣма, а пакъ слънцето е много по-голѣ-
мо и отъ земѣтъ.— Зрънце отъ жито е
малко, но зрънце отъ пѣськъ, и най-вече
отъ черъ пѣськъ, е отъ него по-малко;
а зрънце отъ прахъ е еще и отъ него
по-дребно. — Върбата е дърво високо,
но тополата и трипитликата сѣ по-
высоки отъ неѣ; кѣщата ни е высо-
ка, но стѣлпътъ на часовникътъ е по-
высокъ отъ неѣ, а слънцето, мѣсецътъ
и звѣздытъ ся намѣрватъ горѣ еще по
на високо. Гыранътъ е дълбокъ, и рѣка-
та е дълбока, но морето е много по-дъл-
боко. Твой-тъ ковчегъ е дължъкъ, широ-
чъкъ и высочъкъ, но вижъ мой-тъ е по-
дългъ, по-широкъ и по-высокъ.